

tidligere været en Ven af Folkevæbningen — det have som bekendt alle Socialdemokrater, for det har været et Punkt paa deres Program. Men for en Folkevæbning vil det være af overmaade stor Betydning, hvorledes Uddannelsen i Skydning, og jeg kan tilføje i Gymnastik, er. Det forundrer mig derfor noget, at det ærede Medlem er imod dette Forslag. Men i endnu højere Grad forundrer det mig, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds er Modstander deraf. En af de Grunde, han angav herfor, var, at ude i Hedeegnene, eller hvor Landet ikke var tæt bebygget, havde Skytteforeningerne ingen Betydning. Nu er det mig bekendt, og det er blevet oplyst for mig, at i en Omkreds af 1 à 2 Mil om Herning — og det maa dog siges at være en Hedeegn — er der 10 til 20 Skyttekredse med et Medlemsantal af fra 20 til 70. Det ses deraf, at det ærede Medlems Paastand ikke holder Stik. Selv hvor der er store Afstande, ville Medlemmerne, hvor der er god Villie til Stede, dog samles, og jeg tør sige, at Hedeegnenes Befolkning ikke staar tilbage for de mere tæt befolkede Egenes Befolkning, naar det drejer sig om denne Sags Fremme. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds udtalte, at denne Uddannelse alligevel ingen Betydning vilde faa, da de unge Skytter ikke vilde kunne udføre det, der skulde gøres, paa den Maade, som han mente, man efter Reglementet maatte forlange, det skulde udføres. Jeg forudsætter, at det ærede Medlem, hvis Militærhistorie jeg ofte med Interesse og Glæde har læst, ogsaa er kendt med den nyere Tids Militærhistorie, og i saa Tilfælde ved han, hvilken Betydning det i Krigens mellem Englænderne og Boerne havde for Boerfolket, at de fra Ungdommen af havde lært at skyde, og hvor længe de som Følge deraf var i Stand til at værges deres Selvstændighed. Jeg mener, at enhver, som har set det i Praxis, vil indrømme Betydningen af at kunne træffe Pletten, og det kan man, naar man har været i Skytteforeningerne. Jeg vil sige overfor den Administration, som faar med Fritagelsen at gøre, at man ikke skal hænge sig for stærkt i de bestemte Regler for Skydningen. For mig er det det væsentlige, at vedkommende kan ramme Pletten, og kan han det, er det vist sikkert nok, at han ogsaa kan det i Felten. Jeg tror derfor, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds ser forkert paa denne Sag. Jeg kan i hvert Fald ikke være enig med ham.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) rettede et Spørgsmaal til de to 11-Mands Grupper, nemlig om, hvordan de stillede sig til Forsvarsministerens Udtalelser angaaende det meget omtalte Fløjfort. Da Spørgsmaalet blev rettet til de to 11-Mands Grupper, skal jeg tillade mig at udtale, at vi henholde os til den mellem Grupperne afsluttede Overenskomst — Rigtigheden heraf vil det ærede Medlem indrømme —, hvori det hedder: „Det nordre Fløjfort flyttes til et sydligere Punkt, idet dets Karakter som udelukkende Kystfort opretholdes“. For Anlægets tekniske Forsvarlighed maa Forsvarsministeren tage Ansvaret. Hertil kan jeg indskrænke mig.

Wulff: Jeg har ønsket med nogle Ord at gøre Rede for, hvordan jeg vil stille mig ved Afstemningen over disse Love, som her foreligger. Inden jeg gør det, vil jeg dog henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem beskæftigede sig med Ting, som jeg har sagt og som jeg har skrevet. Jeg vil sige til det ærede Medlem og hans Fæller, at de maa ikke forkæle mig. Jeg maatte i Lørdags have den store Fornøjelse at høre en af dem oplæse en meget stor Del af den Tale, jeg holdt i Tinget i Fredags, fik altsaa Lejlighed til selv at nyde den. Nu maatte jeg paa samme Maade nyde Avisartikler, jeg har skrevet. Det er, forekommer det mig, overdrevne Anstrengelser, de gøre overfor mig. Jeg vil ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem søger at benytte de Artikler i sin egen Interesse ved at opfatte dem, som om de var adresserede til Valgkandidater, specielt Højrekandidater, medens de ere adresserede til Forsvarstalere i al Almindelighed, som under Valgkampagnen og før den af politiske Hensyn lagde noget Slør over de Meninger, de havde om den daværende Regerings fremskudte Linie, for derved at støtte denne Regering. Det anser jeg for galt, det har jeg skrevet, og det vedkender jeg mig den Dag i Dag, paa samme Maade som jeg vedkender mig den Tale, en anden Socialdemokrat oplæste. Men det, jeg vilde sige til det ærede Medlem, er, at jeg ikke lægger Vægt paa, at han saaledes søger at benytte mine Ord i sin egen Interesse. Alt, hvad han har sagt i dette Spørgsmaal, opfatter jeg som det, jeg bør, nemlig som det ærede Medlems ærlige Mening og bringer ham en Tak, fordi han stiller sig saa uforbeholdent paa Forsvars-